

jeg føle mig temmelig rolig for, at Regeringen, Statskassen, Toldvæsenet vilde finde, at Omstændighederne talte for, at Bøden blev mig eftergivet, dersom det ellers skulde være Tale om nogen saadan. Men dersom jeg dertil ligeledes som Brygger i en Købstad var Formand for en Oppositionsklub, vilde jeg ikke føle mig nær saa rolig; jeg veed ikke, hvorvidt saa „Omstændighederne i øvrigt“ vilde tale for at eftergive mig de Bøder, som jeg eller mine Folk ved mindre Forseelser kunde have forskyldt. Det er i det hele taget en egen Maade at strive Lovene paa, ikke at sige i Lovene, hvad der skal ske, ikke at give Regler for, hvorledes der skal forholdsvis i det ene og i det andet Tilfælde, men at lade det bero paa Administrationens Skøn og Vilkaarlighed. Vi havde forleden en Lov om et andet Gemme, der gik noget i samme Retning, hvad jeg udtalte mig om. Jeg skal ikke komme tilbage derpaa, men her er det i Virkeligheden saaledes, at naar der ikke er Tale om ligefrem Svig, kan Toldvæsenet, der jo er afhængigt af Regeringen og naturligvis faar sine Vint dertil, eftergive saadanne Bøder, saasnart det findes, at Omstændighederne tale derfor — hvilke Omstændigheder er der ikke Tale om — og dersom det findes, at Omstændighederne ikke tale derfor, eftergives det dem ikke. Det er en ganske ejendommelig Maade at strive Lovene paa, men jeg kan godt forstaa, at naar man er inde paa, hvad det cerede Flertal nu er inde paa, at lovgive paa den Maade, kan det være rigtigt at indrette Lovene saaledes, at man ganske i Følge Lovene kan staaane sine Benner og ramme sine Fjender, naar man vil. Jeg vil næppe behøve at tilføje, at af de Grunde, jeg har nævnt, foruden af mange andre, der ere udviklede af cerede Medlemmer før mig, er det mig ganske umuligt at give Lovforslaget min Stemme.

Bjerre: Jeg kan fatte mig ganske kort, navnlig efter at det cerede Medlem for Sølvhøi Amts 3dje Valgkreds (Tauber) har talt saa udførlig, som han har gjort. Jeg anser det Lovforslag, der foreligger, for et meget vilkaarligt Forslag, for et Forslag, der griber ind i Folks private Bedrift paa en yderst vilkaarlig Maade. Det er næsten, som om man kunde tænke sig, at det var i Rusland, at en saadan Lov blev givet, og ikke i Danmark. Efter § 11 skal man saaledes ikke have Lov til at blande Varer sammen. Naar man først skal ind paa den Slags Indgriben, er man inde paa en Vej, hvor man ikke veed, hvor man skal begynde, og hvor man skal ende. Og der er andre

Paragraffer, der gaa i samme Retning. Blot det, at man i den Grad griber ind i Folks private Bedrift, er for mig nok til at sige, at en saadan Lov kunne vi ikke være bekendte at give her fra Tinget. Her i Tinget skulle vi holde paa den personlige Frihed, men saa kunne vi ikke være med til at give Ministeriet en saadan fuldstændig Enevælde over en Del af vore Medborgere, som der her er Tale om (A. Sørensen: Margarineloven!). Det cerede Medlem afbrød mig med at sige Margarineloven, men den er ikke i nogen Henseende noget tilsvarende. Det er ikke en Gang afgjort, at det vil lykkes at klare alle Skær ved disse Indgreb, og ved Margarineloven, som nu blev nævnt, lykkedes det jo ikke fuldstændig, thi det viste sig, at man kunde købe Salt og Karve og blande det sammen med Margarinen og derved faa et Produkt, der var saa godt, som man kunde ønske sig det. Saaledes vil man vel ogsaa, naar denne Lov er vedtaget, kunne købe staterit Öl og samtidig den fornødne Snaps og blande det i Beværetninger og i Hjemmet og drikke Blaudringen der, thi saa vidt er der dog ikke kommet endnu, at man ikke maa blande i sin egen Stue eller paa Beværetninger. Hvorvidt man vil komme i den Retning, tør jeg ikke sige. Hvad den finansielle Side angaar, hørte vi nu af den cerede Finansminister, at der skulde blive et Par Millioner Nedgang. Ja, ingen kan jo sige, hvor megen Nedgang der vil blive, eller om der overhovedet vil blive Nedgang; det er aldeles vilkaarligt. Lovforslaget hæver aldeles ud i det blå, vi vide ikke noget om, hvorledes det vil gaa. Det kan være, at der ikke vil komme ret meget Öl ind under Loven, og det kan være, at der vil komme meget ind derunder. Den cerede Finansminister siger, at der i København og Omegn ikke er brugt mere end 10,000 Tønder overgæret Öl af de Arter, der kunde komme ind under Loven. Jeg veed ikke, om det Tal passer, men selv om det passer, bliver der i hele det øvrige Land mulig 3—4 Gange saa meget, men hvor meget af det Öl, der kommer ind under Loven veed jeg ikke; at der ad den Vej vil indkomme 1 eller vel 2 Millioner Kroner er temmelig klart. Naar den cerede Minister fremdeles regnede, at der ikke bliver produceret mere end 600,000 Tønder Baserstøl nu, er det fuldstændig hen i det blå, maagte er der brugt 800,000 i det sidste Aar, det vide vi slet ikke noget om. Det kan være, at det kan give ikke saa lidt Overskud, men det kan ogsaa være, at det kan give Understud, og det er ikke nogen Dyd ved Loven, at den saaledes svæver i det blå. Den cerede